

som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 när en stödansökan avseende djur tidsmässigt (*ratione temporis*) omfattas av tillämpningsområdet för kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem och det i ansökan förekommer en sådan oegentlighet som medfört att en sanktion med stöd av artikel 10.2 a i den sistnämnda förordningen skall påföras, på grund av att bestämmelserna i artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 är mindre ingripande i fråga om det aktuella agerandet.

(¹) EGT C 261 av den 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 1 juli 2004

i de förenade målen C-361/02 och C-362/02 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Peiraios): **Elliniko Dimosio mot Nikolaos Tsapalos och Konstantinos Diamantakis** (¹)

(Direktiv 76/308/EEG — Ömsesidigt bistånd för indrivning av tullar — Tillämpning på fordringar som har uppstått innan direktivet trädde i kraft)

(2004/C 217/06)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-361/02 och C-362/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Dioikitiko Peiraios (Grekland) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Elliniko Dimosio och Nikolaos Tsapalos (C-361/02) angående tolkningen av artikel 1 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt beträffande mervärdesskatt och vissa punktskatter (EGT L 73, s. 18), i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21) har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av domarna A. Rosas, avdelningsordförande, R. Schintgen (referent) och N. Colneric; generaladvokat: J.- Kokott; byrådirektör: Múgica Arzamendi, den 1 juli 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt beträffande mervärdesskatt och vissa punktskatter, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall tolkas så, att det är tillämpligt på tullfordringar som har uppstått i en medlemsstat och som anges i ett dokument som utfärdades i denna medlemsstat innan direktivet trädde i kraft i en annan medlemsstat, i vilken den anmodade myndigheten har sitt säte.

(¹) EGT C 305, 7.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 8 juli 2004

i mål C-27/03: **Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien** (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 91/271/EEG — Beslut 93/481/EEG — Hopsamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Underlåtelse att införliva direktiv inom den föreskrivna fristen)

(2004/C 217/07)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-27/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och M. van Beek) mot Konungariket Belgien (ombud: A. Snoecx, biträdd av A. Cornet), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93) och kommissionens beslut av den 28 juli 1993 om utformningen av den rapportering om nationella program som avses i artikel 17 i rådets direktiv 91/271/EEG (EGT L 226, s. 23; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 3) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att fullständigt följa artiklarna 3, 5 och 17 – den sistnämnda artikeln jämförd med artiklarna 3 och 4 – i direktivet och beslutet, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.N. Cunha Rodrigues samt domarna J.-P. Puissochet och F. Macken (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 8 juli 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse: